

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 608

din 24 mai 2018

Prin Raportul nr. 7064/IJ/3153/DIJ/2017, Inspekția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor dispuse prin Hotărârea nr. 971/21.09.2017 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Analizând raportul Inspekției Judiciare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Prin Hotărârea nr. 971/21.09.2017 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii s-a dispus sesizarea Inspekției Judiciare în vederea efectuării de verificări care să stabilească:

1. dacă a fost încălcată independența funcțională/operațională a Inspekției Judiciare/inspectorilor judiciari în realizarea atribuțiilor de serviciu, în raport de informațiile apărute în presă în legătură cu verificările realizate de Direcția Națională Anticorupție;

2.1. dacă au existat situații de încălcare a independenței Inspekției Judiciare prin presiuni interne și externe;

2.2. dacă au existat situații de încălcare a independenței inspectorilor judiciari prin presiuni interne și externe;

3. modul de comunicare a conducerii Inspecției Judiciare cu ceilalți inspectori, exclusiv prin prisma aspectelor care țin de independența inspectorului judiciar;

4. dacă a existat o înregistrare a unei convorbiri, data pretensei convorbiri, momentul în care conținutul pretensei convorbiri a fost adus la cunoștința inspectorului-șef, motivele eventualei întârzieri și orice alte aspecte relevante.

Totodată, prin art. 2 al aceleiași hotărâri, s-a dispus și admiterea solicitărilor Uniunii Naționale a Judecătorilor din România și a Asociației Magistraților din România și, în consecință, sesizarea Inspecției Judiciare în vederea efectuării de verificări privind posibila afectare a independenței întregului sistem judiciar față de pretensele presiuni pe care procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, doamna _____, le-ar fi făcut asupra procurorului inspector _____ desemnată să cerceteze eventualele abateri disciplinare ale unor procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Referitor la cele dispuse prin Hotărârea nr. 971/21.09.2017 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, se reține că verificările de la art. 2 din hotărâre au făcut obiectul Raportului nr. _____ Inspecției Judiciare, soluționat de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii prin Hotărârea nr. 1471/19.12.2017, prin care s-a respins cererea de apărare a independenței întregului sistem judiciar formulată de Uniunea Națională a Judecătorilor din România și a Asociația Magistraților din România, față de pretensele presiuni pe care procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, doamna Laura Codruța Kovesi, le-ar fi exercitat asupra procurorului inspector Mihaela Focică.

Având în vedere precizările de mai sus, verificările dispuse au avut ca obiect:

a) identificarea potențialilor factori de presiune internă și externă care pot afecta independența Inspecției Judiciare/inspectorilor judiciari și identificarea unor situații de încălcare a independenței Inspecției Judiciare/inspectorilor judiciari prin presiuni interne exercitate de inspectorul-șef sau alți subiecți interni ce au calitatea de judecător ori prin exercitarea unor presiuni externe;

b) comunicarea inspectorului-șef al Inspecției Judiciare cu inspectorii judiciari, exclusiv prin prisma aspectelor care țin de independența inspectorilor judiciari;

c) momentul aducerii la cunoștință inspectorului-șef al Inspecției Judiciare a existenței înregistrării convorbirii dintre inspectorul-șef adjunct al Inspecției Judiciare și inspectorul procuror I _____ intervalul de timp scurs între momentul aducerii la cunoștință și înaintării înregistrării la Consiliul Superior al Magistraturii, precum și orice alte aspecte relevante în acest sens.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că după efectuarea verificărilor, au fost formulate concluzii referitoare la potențiali factori de presiune internă și externă asupra independenței Inspecției Judiciare și/sau a inspectorilor judiciari, cu privire la comunicarea inspectorului-șef al Inspecției Judiciare cu inspectorii judiciari, prin prisma aspectelor care țin de independența inspectorilor judiciari, precum și concluzii privitoare la momentul aducerii la cunoștință inspectorului-șef al Inspecției Judiciare a existenței înregistrării convorbirii dintre inspectorul-șef adjunct al Inspecției Judiciare și inspectorul procuror I _____ intervalul de timp scurs între momentul aducerii la cunoștință și înaintării înregistrării la Consiliul Superior al Magistraturii, precum și orice alte aspecte relevante în acest sens.

Astfel, cu privire la *potențialii factori de presiune internă asupra independenței Inspecției Judiciare și/sau a inspectorilor*, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că verificările au vizat *exerțarea de către inspectorul-șef al Inspecției Judiciare a atribuțiilor prevăzute de lege în sarcina sa, în raport cu întocmirea lucrărilor de către inspectorii judiciari*

În legătură cu acest aspect, 39 din cei 41 de inspectorii judiciari au opinat în sensul inexistenței unor presiuni care să fie exercitate direct sau indirect de inspectorul-șef al Inspecției Judiciare.

Doi dintre inspectorii judiciari din cadrul Direcției de inspecție judiciară pentru procurori au apreciat ca formă de presiune exercitată de inspectorul-șef asupra lor, modalitatea în care acesta a dispus prelungirea perioadei verificărilor efectuate cu ocazia controlului desfășurat la Direcția Națională Anticorupție, fără consultarea coordonatorului echipei de control și a inspectorilor din echipa de control, care nu au solicitat prelungirea duratei verificărilor, precum și formularea de către inspectorul-șef a unei note de observații în momentul avizării Raportului nr.

care a arătat că nu este de acord cu admiterea cererii de apărare a reputației ce a făcut obiectul lucrării.

Cu privire la cele două aspecte mai sus relevate, se reține că art. 63 alin. (5) din Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție de către Inspekția Judiciară, stipulează că formularea cererii de prelungire a duratei verificărilor, este de competența inspectorilor care constată necesitatea acesteia, iar prelungirea duratei verificărilor intră în competența exclusivă a inspectorului-șef.

Un alt aspect considerat de unul dintre inspectorii procurori ca fiind o formă de presiune exercitată de inspectorul-șef asupra inspectorilor este acela al creării unui grup de discuții pe rețeaua WhatsApp pentru inspectorii din cadrul Inspekției Judiciare, grup la care accesul este permis doar cu aprobarea inspectorului-șef.

Din verificările efectuate a reieșit faptul că inspectorul-șef al Inspekției Judiciare nu a impus niciunui inspector înscrierea în acest grup de discuții, care nu este unul cu caracter oficial, iar discuțiile de pe grupul creat au scopul de a facilita comunicarea între toți inspectorii a unor informații de interes atât pentru desfășurarea activității, cât și pentru relațiile interpersonale dintre aceștia. Din discuțiile purtate cu inspectorul-șef, a rezultat că toți inspectorii care au dorit să adere la grup au fost incluși, fără niciun fel de cenzură, inspectorii care nu sunt incluși fiind cei care nu au transmis numerele de telefon pentru a fi introduse în rețea.

Cu privire la mesajul transmis referitor la respectarea normelor legale și regulamentare cu ocazia controlului efectuat la Direcția Națională Anticorupție, se reține că la acesta au avut acces toți membrii grupului, ulterior nemaifiind transmis pe grup un alt mesaj de același gen.

Se reține că transmiterea ori lipsa transmiterii unor mesaje este la latitudinea și constituie o opțiune personală a oricărui dintre membrii grupului, cu sublinierea faptului că aceste mesaje nu au caracter oficial și nu pot fi considerate dispoziții scrise date de inspectorul-șef în îndeplinirea atribuțiilor sale manageriale, pentru comunicările scrise oficiale fiind utilizată rețeaua de intranet și cea de outlook a Inspekției Judiciare, la care sunt logați toți inspectorii.

O altă împrejurare care a fost considerată de unul dintre inspectorii Direcției de inspecție judiciară pentru procurori ca fiind o presiune exercitată de inspectorul-șef a fost

solicitarea făcută de acesta de a-i fi remisă sesizarea adresată Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la conduita a trei dintre inspectori și la activitatea inspectorului-șef referitoare la controlul desfășurat la Direcția Națională Anticorupție - Structura Centrală.

Din discuțiile purtate cu inspectorul-șef al Inspecției Judiciare a rezultat că respectiva sesizare a fost solicitată de acesta exclusiv în scopul de a-și pregăti apărarea cu privire la aspectele ce-l vizau, acesta precizând însă că o copie a sesizării nu i-a fost remisă, aspect confirmat și de inspectorul care a invocat acest aspect ca o formă de presiune, care a precizat și că i-a comunicat inspectorului-șef că nu-i poate pune la dispoziție sesizarea.

Referitor la *potențialii factori de presiune internă proveniți din reglementarea privind desfășurarea concursului pentru numirea în funcție a inspectorilor judiciari și exercitarea de către inspectorul-șef a atribuțiilor referitoare la organizarea acestui concurs*, din verificările efectuate a reieșit că majoritatea inspectorilor judiciari au apreciat că actuala reglementare conferă suficiente garanții de obiectivitate, atât pentru inspectorii în funcție care se înscriu pentru a obține un nou mandat, cât și pentru judecătorii și procurorii de la instanțe și parchete care se înscriu la acest concurs și nu a constituit și nici nu poate constitui o formă de presiune asupra inspectorilor judiciari sau a Inspecției Judiciare.

O parte dintre inspectori, respectiv 4 inspectori procurori și 2 inspectori judecătorești, au identificat anumite vulnerabilități în reglementarea actuală a modului de organizare și desfășurare a concursului pentru numirea în funcție a inspectorilor judiciari.

Astfel, cu privire la modul de desemnare a membrilor comisiilor de concurs, se reține că art. 6 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului pentru numirea în funcție a inspectorilor judiciari, prevede că desemnarea membrilor în aceste comisii este atributul exclusiv al inspectorului-șef, iar condițiile pentru desemnarea ca membru într-o comisie de concurs sunt existența consimțământului scris al inspectorului înainte de desemnare și inexistența unuia dintre cazurile de incompatibilitate expres enumerate de art.6 alin.(4) din Regulament (calitatea de soț/soție, rudă sau afin până la gradul IV inclusiv cu oricare dintre candidați), existând și interdicția desemnării unui inspector în mai multe comisii de concurs simultan.

Referitor la exercitarea de către inspectorul-șef al Inspecției Judiciare a atribuției de desemnare a membrilor în comisiile concursului pentru numirea în funcție a inspectorilor judiciari, majoritatea inspectorilor judiciari au apreciat că modalitatea în care inspectorul-șef și-a exercitat această atribuție a fost una transparentă și s-a realizat cu respectarea dispozițiilor regulamentare. De asemenea, inspectorii care au fost numiți ca membri în comisiile concursului pentru numirea în funcție a inspectorilor judiciari au arătat că inspectorul-șef nu a exercitat asupra lor vreo presiune, în sensul favorizării sau defavorizării vreunui candidat și nici nu a intervenit în vreun fel în activitatea comisiilor de concurs, decât în măsura și în limitele prevăzute de normele regulamentare în acest sens.

Drept urmare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că referitor la aspectul analizat rezultă că marea majoritate a inspectorilor judiciari au arătat că inspectorul-șef nu a exercitat presiuni asupra membrilor comisiilor de concurs, nu au existat imixtiuni în activitatea comisiilor și a îndeplinit această atribuție în conformitate cu dispozițiile regulamentare, apreciindu-se că actuala modalitate de reglementare a desfășurării concursului pentru numirea în funcție a inspectorilor judiciari conferă garanții suficiente și nu este de natură să afecteze în vreun fel independența inspectorilor judiciari sau a Inspecției Judiciare.

Referitor la *potențialii factori de presiune internă* proveniți din *modalitatea de evaluare a inspectorilor judiciari și din modalitatea de exercitare a atribuțiilor inspectorului-șef referitoare la evaluarea inspectorilor judiciari*, majoritatea inspectorilor judiciari au arătat că nu au existat niciun fel de presiuni exercitate de inspectorul-șef sau membrii comisiei de evaluare cu ocazia evaluării, această activitate desfășurându-se în limitele dispozițiilor legale și regulamentare. S-a subliniat și faptul că, atât timp cât dispozițiile regulamentare prevăd clar procedura de evaluare și criterii de evaluare similare cu cele aplicate în cazul evaluării judecătorilor și procurorilor și atât timp cât sunt prevăzute de lege căi de atac împotriva calificativelor acordate urmare a acestui proces, nu s-au simțit în niciun fel presați de ideea că vor fi evaluați. Totodată, s-a arătat că nu au existat situații în care obiectivitatea membrilor comisiei de evaluare să poată fi pusă la îndoială, cu atât mai mult cu cât doi dintre aceștia sunt aleși prin votul

exprimat în Adunarea generală a inspectorilor judiciari, asigurându-se astfel garanții pentru prezervarea independenței inspectorilor.

În privința *potențialilor factori de presiune internă* proveniți din *posibilitatea revocării din funcție a inspectorilor judiciari*, 39 din cei 41 de inspectorii judiciari au apreciat că aceasta nu constituie un factor de presiune internă din partea inspectorului-șef, care este cel care dispune revocarea și numirea în funcție a inspectorilor.

Astfel, inspectorii judiciari au arătat că motivele pentru care se poate dispune revocarea sunt clar prevăzute de lege, în cazul primului motiv, cel al acordării la evaluare a calificativului "nesatisfăcător" sau de două ori consecutiv "satisfăcător", neputându-se vorbi despre o presiune internă exercitată de comisia de evaluare în ansamblu, pentru motivele prezentate la punctul c), iar în cel de-al doilea caz, cel al aplicării unei sancțiuni disciplinare, la fel, neputându-se pune în discuție existența unei forme de presiune din partea inspectorului-șef, atât timp cât acțiunea disciplinară este soluționată de secțiile Consiliului în materie disciplinară, iar hotărârile secțiilor sunt cenzurate de Înalta Curte de Casație și Justiție.

În privința revocării din funcție a inspectorilor, s-a argumentat, în sprijinul inexistenței unei presiuni interne asupra inspectorilor, cu faptul că reglementarea introdusă ca urmare a modificărilor legislative ce au avut loc în anul 2012 cu privire la Legea nr. 317/2004 este de natură a garanta independența inspectorilor și de a preîntâmpina situațiile de revocare discreționară, care au existat anterior acestor dispoziții. În acest sens, unii dintre inspectorii au făcut trimitere la situația revocării în bloc a inspectorilor judiciari, în anul 2009, de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, măsură care s-a putut materializa pe fondul faptului că legislația anterioară anului 2012 nu prevedea motivele pentru care se poate dispune revocarea și nici procedura revocării, lăsând la latitudinea exclusivă și discreționară a Consiliului dispunerea acestei măsuri.

Cu privire la acest aspect, un inspector judecător a apreciat că revocarea din funcție a inspectorilor judiciari de către inspectorul-șef poate constitui un factor de presiune asupra acestora, având în vedere că este la latitudinea inspectorului-șef sesizarea din oficiu pentru săvârșirea de către un inspector a unor abateri disciplinare sau că acesta

își poate asigura majoritatea în comisia de evaluare, prin modalitatea în care se votează membrii comisiei.

În legătură cu *revocarea din funcție a inspectorului-șef și inspectorului-șef adjunct*, majoritatea inspectorilor judiciari au considerat că modalitatea actuală de reglementare nu poate constitui un factor de presiune internă exercitată de inspectorii judiciari cu funcții de conducere raportat la ceilalți inspectori ai Inspecției Judiciare.

Doi inspectori procurori și doi inspectori judecători au precizat că prin mecanismul de revocare, pe baza raportului de audit și în condițiile în care atacarea hotărârii prin care se dispune revocarea suspendă executarea acesteia, se poate pune presiune asupra inspectorilor, mai ales în situația în care revocarea s-a dispus ca urmare a deficiențelor constatate în comunicarea conducerii cu ceilalți inspectori, care și-au exprimat opinia în acest sens.

Referitor la *potențialii factori de presiune internă proveniți din modalitatea de reglementare a convocării Adunării generale a inspectorilor judiciari și de exercitare a atribuțiilor acestui organ colegial*, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că 37 din cei 41 de inspectori judiciari au arătat că lucrările acestui organ colegial s-au desfășurat conform dispozițiilor legale și regulamentare, că nu a existat o presiune din partea inspectorului-șef ca persoană care prezidează lucrările Adunării generale sau a altor inspectori, în sensul de a impune un anumit vot, discuțiile fiind libere, fiecare putând să-și exprime opinia și să voteze conform propriei voințe și conștiințe. Din cei 37 de inspectori menționați, un inspector procuror s-a exprimat în sensul că Adunarea generală este convocată numai pentru chestiuni absolut formale, deși ar putea fi un for în care inspectorii să se manifeste substanțial, iar un inspector judecător a apreciat că ar trebui completate dispozițiile din regulament, în sensul clarificării modalității de convocare, a prevederii persoanei care prezidează lucrările atunci când adunarea este convocată de inspectorii judiciari și a lărgirii atribuțiilor Adunării generale la luarea unor decizii în problemele care afectează organizarea și funcționarea instituției.

A existat și opinia formulată de 3 inspectori judecători care au arătat că prin intermediul acestui organ colegial se poate pune presiune asupra inspectorilor judiciari.

În legătură cu aspectele invocate se reține că, întrucât convocarea și prezidarea Adunării generale, cât și modul de comunicare a inspectorului-șef în exteriorul instituției

fac parte din atribuțiile manageriale ale acestuia, modalitatea de exercitare a acestei atribuții se verifică în cadrul misiunii de audit extern independent, conform dispozițiilor art. 68 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 republicată și modificată.

Referitor la faptul că inspectorul-șef ar fi dispus măsuri prin care a împiedicat desfășurarea Adunării generale, din verificările efectuate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că nu rezultă indicii cu privire la existența unor presiuni exercitate de inspectorul-șef asupra vreunui inspector sau a altei persoane în sensul arătat, în afara a doi inspectori care s-au exprimat în sensul arătat anterior, niciunul dintre ceilalți inspectori nereclamând vreo imixtiune sau presiune efectuată de inspectorul-șef asupra lor cu privire la participarea și exprimarea opiniilor în cadrul Adunărilor generale.

Referitor la *potențialii factori de presiune internă proveniți din nerespectarea principiului de repartizare aleatorie a lucrărilor de inspecție*, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că toți inspectorii judiciari au apreciat că nu s-au exercitat de către inspectorul-șef și directorii celor două direcții de inspecție presiuni asupra inspectorilor judiciari, prin direcționarea unor lucrări sau evitarea repartizării unor lucrări și că principiul repartizării aleatorii a lucrărilor de inspecție a fost respectat.

Cu privire la acest aspect a existat opinia formulată de către un singur inspector procuror în sensul că inspectorul-șef ar trebui să efectueze un control la această direcție cu privire la repartizarea aleatorie, întrucât, în mod paradoxal, anumite lucrări sunt repartizate numai către doi inspectori.

Referitor la aspectul invocat, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că modul de exercitare de către inspectorul-șef a atribuțiilor de control, făcând parte din activitatea managerială a acestuia, nu intră în competențele conferite de lege inspectorilor din cadrul Direcției de inspecție pentru judecători, conform art. 68 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 republicată și modificată, fiind de competența auditorilor care realizează raportul de audit extern privind managementul Inspecției Judiciare. În privința respectării principiului repartizării aleatorii de către directorul Direcției de inspecție judiciară pentru procurori, în situația în care există dovezi care atestă încălcări în acest sens, inspectorul care a invocat-o are posibilitatea să sesizeze Inspecția Judiciară în condițiile prevăzute de art. 45 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 republicată și modificată.

Referitor la *potențialii factori de presiune internă* proveniți din eventuale *presiuni exercitate de alți colegi inspectori*, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că toți inspectori judiciari din cadrul Direcției de inspecție pentru judecători au arătat că nu au fost puși în situația ca, în cazul lucrărilor repartizate echipei de inspectori sau a controalelor efectuate în echipă cu alți inspectori, să fie supuși unor presiuni din partea colegilor din echipă, în sensul adoptării sau neadoptării unor soluții sau reținerii ori nu a unor constatări ori concluzii, întotdeauna ajungându-se la o soluție care să fie acceptată de toți membrii echipelor astfel create.

În legătură cu același aspect, 13 din cei 15 inspectori procurori au menționat că nu s-au confruntat cu situații în care colegii echipelor în care au fost membri, să fi exercitat presiuni asupra lor.

Presiuni din partea unor colegi inspectori asupra altora au fost semnalate referitor la controlul efectuat la Direcția Națională Anticorupție - Structura Centrală, iar referitor la formele de presiune identificate se reține că membrii echipei de control care a efectuat verificările la structura specializată de parchet amintită au formulat mai multe sesizări unii împotriva altora, precum și faptul că o parte dintre acestea se pot înscrie în categoria imixtiunilor efectuate de un procuror în activitatea altui procuror, neintrând în competența de verificare a inspectorilor de la Direcția de inspecție judiciară pentru judecători.

În ceea ce privește aspectele imputate inspectorului-șef al Inspecției Judiciare, se constată că primul aspect are legătură cu modul de comunicare cu inspectorii și celălalt personal, componentă a managementului, care se verifică în cadrul misiunii de audit, iar cel de-al doilea aspect face obiectul verificărilor de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ca urmare a unei plângeri penale formulate în acest sens.

Cu privire la *potențialii factori de presiune externă asupra independenței Inspecției Judiciare și/sau a inspectorilor*, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că verificările au vizat *presiuni exercitate prin mass-media*, majoritatea inspectorilor judiciari apreciind că jurnaliștii au dreptul să publice propriile interpretări cu privire la anumite aspecte legate de activitatea Inspecției Judiciare și a inspectorilor și nu au fost influențați în ceea ce privește efectuarea verificărilor sau în adoptarea soluțiilor dispuse ori propuse, de articolele apărute în presă. Aceștia au arătat că depinde de fiecare

persoană în parte cum percepe conținutul materialelor apărute în presă, în special pe cele care au conotații negative referitoare la activitatea inspectorului judiciar sau a Inspecției Judiciare și au apreciat că presa nu constituie un factor de presiune exterioară mai pregnant decât atunci când funcționau la instanțe și parchete, însă este indiscutabil un factor de care trebuie să țină seama.

Inspectorii judiciari au indentificat, însă, ca principale vulnerabilități ale relației dintre mass-media și Inspecția Judiciară, cu efect nociv asupra activității Inspecției Judiciare și inspectorilor judiciari, existența scurgerii de informații în presă și prezentarea denaturată, partizană și tendențioasă în mass-media a activității inspectorilor sau a Inspecției Judiciare.

Cu privire la *scurgerile de informații* confidențiale în presă, din verificările efectuate se reține faptul că a rezultat că nu s-a autorizat de către inspectorul-șef și nici nu au fost transmise înscrisuri vreunei publicații, pe cale oficială, de către Inspecția Judiciară.

Referitor la *modul de prezentare în mass-media a unor situații*, se reține că mediatizarea excesivă a unor aspecte din activitatea inspectorilor sau Inspecției Judiciare, prezentarea uneori tendențioasă sau partinică, în funcție de trusturile pe care le reprezintă jurnaliștii care realizează materialele de presă a unor situații, prin faptul că, de regulă, nu se cere și punctul de vedere al părții criticate, aspectele relatate exprimând unilateral opinia uneia dintre părți sau a jurnalistului, pot pune presiune asupra Inspecției Judiciare și inspectorilor judiciari.

În același sens, s-a mai arătat că, în ultimul timp, această formă de presiune a fost alimentată și de poziția exprimată de Inspecția Judiciară cu privire la anumite aspecte, în special cele legate de controlul care s-a desfășurat la Direcția Națională Anticorupție - Structura Centrală, de opiniile diferite ale Inspecției Judiciare față de cele ale Consiliului Superior al Magistraturii referitoare la declanșarea procedurilor de concurs, precum și de opiniile exprimate pe marginea legilor justiției, relația cu presa nefiind gestionată și cenzurată corespunzător de inspectorul-șef în acest sens.

Cu privire la exprimarea unor opinii de către inspectorul-șef, în calitate de reprezentant al Inspecției Judiciare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că modul de comunicare a inspectorului-șef în exteriorul instituției, făcând parte din activitatea managerială a acestuia, nu intră în competențele conferite de lege inspectorilor

din cadrul Direcției de inspecție pentru judecători, conform art. 68 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 republicată și modificată, fiind de competența auditorilor care realizează raportul de audit extern privind managementul Inspecției Judiciare.

Referitor la *potențialii factori de presiune externă* proveniți din eventuale *presiuni exercitate prin modificări legislative cu privire la modul de organizare și funcționare a Inspecției judiciare și la statutul inspectorilor judiciari*, majoritatea inspectorilor judiciari au considerat că modificările legislative constituie un factor de presiune externă asupra Inspecției Judiciare și inspectorilor judiciari, prin frecvența lor și lipsa de previzibilitate în privința modului de reglementare a statutului instituției și inspectorilor și mai ales prin intenția de plasare a acestei instituții sub control politic, numai în ipoteza în care această intenție s-ar materializa.

Referitor la *potențialii factori de presiune externă* proveniți din eventuale *presiuni exercitate de titularii acțiunii disciplinare, alții decât Inspecția Judiciară*, majoritatea inspectorilor judiciari au menționat că nu au fost niciodată presați de ceilalți titulari ai acțiunii disciplinare cu referire la exercitarea atribuțiilor, regula fiind că toate propunerile formulate prin rezoluțiile întocmite de inspectorii judiciari ca urmare a verificărilor sau cercetării disciplinare efectuate în lucrările având ca obiect sesizările înregistrate la Inspecția Judiciară în temeiul art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, au fost însușite de titulari. De asemenea, s-a apreciat că, și în situația în care propunerile inspectorilor judiciari nu ar fi fost însușite de ceilalți titulari sau s-ar fi dispus completarea verificărilor ori a cercetării disciplinare, acestea nu pot fi considerate forme de presiune, fiind atribuții date prin lege titularilor.

Un inspector procuror a apreciat că există o formă de presiune din partea altui titular, atunci când acesta face declarații de presă cu privire la aspecte care sunt verificate în cadrul unui dosar aflat în lucru la Inspecția Judiciară, făcându-se referire la declarațiile procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în ceea ce privește Decizia nr. 68/2017 a Curții Constituționale prin care s-a constatat că a existat și există un conflict juridic de natură constituțională între Ministerul Public-Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție și Guvernul României, generat de acțiunea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție de a-și aroga atribuția de a

12/16

verifica legalitatea și oportunitatea unui act normativ, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2017, cu încălcarea competențelor constituționale ale Guvernului și Parlamentului, prevăzute de art. 115 alin. (4) și (5) din Constituție, respectiv ale Curții Constituționale, prevăzute de art. 146 lit. d) din Constituție. S-a arătat că declarațiile au fost făcute de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în timp ce în lucru se afla la Inspekția Judiciară o sesizare îndreptată împotriva procurorilor care au instrumentat dosarul Direcției Naționale Anticorupție referitor la OUG nr. 13/2017 și prin aceasta s-a creat o presiune asupra inspectorilor care instrumentau lucrarea respectivă.

Cu privire la acest aspect, se reține că declarațiile procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție au fost analizate prin Hotărârea nr. 670/2017 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, constatându-se că nu există indicii privind încălcarea de către procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a obligațiilor deontologice stabilite prin dispozițiile art. 9 alin. 2 și art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

O altă formă de presiune exercitată de alți titulari a fost evidențiată ca fiind propunerile legislative de modificare a statutului Inspekției Judiciare și inspectorilor, venite de la ministrul justiției și care prevedeau trecerea Inspekției Judiciare la Ministerul Justiției, precum și declarațiile procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în legătură cu modificările propuse la legea justiției.

Referitor la *potențialii factori de presiune externă* proveniți din eventuale *presiuni exercitate de instanțe/parchete*, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că majoritatea inspectorilor judiciari au menționat că nu a existat nicio formă de presiune din partea instanțelor sau parchetelor, pe parcursul desfășurării verificărilor prealabile sau cercetării disciplinare în lucrările vizând magistrați care funcționau la acestea sau pe parcursul controalelor desfășurate de Inspekția Judiciară la instanțele și parchetele controlate.

Referitor la *potențialii factori de presiune externă* proveniți din eventuale *presiuni exercitate de Consiliul Superior al Magistraturii*, Plenul constată că majoritatea inspectorilor judiciari au apreciat că, în calitatea sa de garant al independenței

justiției sau de organ care cenzurează, fie în Plen, fie prin secțiile sale, actele întocmite de Inspecția Judiciară și de inspectorii judiciari, Consiliul Superior al Magistraturii nu a exercitat nicio presiune asupra Inspecției Judiciare sau inspectorilor.

Referitor la *potențialii factori de presiune externă* proveniți din eventuale *presiuni exercitate de Curtea Constituțională*, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că majoritatea inspectorilor judiciari au menționat că nu există niciun fel de presiuni asupra Inspecției Judiciare sau inspectorilor judiciari care să fi fost exercitate de Curtea Constituțională.

Referitor la *potențialii factori de presiune externă* proveniți din eventuale *presiuni exercitate de asociațiile profesionale ale magistraților*, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că majoritatea inspectorilor judiciari au apreciat că asociațiile profesionale nu au exercitat presiuni asupra inspectorilor sau Inspecției Judiciare.

Verificările efectuate nu au relevat alți factori potențiali de presiune externă, în afara celor deja analizați.

Privitor la solicitarea dispusă prin Hotărârea nr. 971/21.09.2017 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii de a se efectua verificări referitoare la *comunicarea inspectorului-șef al Inspecției Judiciare cu inspectorii judiciari, exclusiv prin prisma aspectelor care țin de independența inspectorilor judiciari*, așa cum a rezultat din analiza efectuată anterior, se reține că s-a desfășurat în limitele dispozițiilor legale și regulamentare, neexistând presiuni sau imixțiuni ale inspectorului-șef în activitatea inspectorilor în afara limitelor impuse de lege și nefiind identificate situații de afectare a independenței inspectorilor judiciari prin acțiuni ale inspectorului-șef.

Totodată, în ceea ce privește verificările solicitate prin hotărârea sus amintită a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii referitor la *momentul aducerii la cunoștință inspectorului-șef al Inspecției Judiciare a existenței înregistrării convorbirii dintre inspectorul-șef adjunct al Inspecției Judiciare și inspectorul procuror Focică Mihaela, intervalul de timp scurs între momentul aducerii la cunoștință și înaintării înregistrării la Consiliul Superior al Magistraturii, precum și orice alte aspecte relevante în acest sens*, se reține că inspectorul-șef al Inspecției Judiciare a aflat despre existența unei înregistrări a discuției dintre inspectorul-șef

adjunct, domnul procuror [redacted] și doamna procuror inspector
la data de 19 septembrie 2017, dată la care a și înaintat Consiliului Superior al
Magistraturii înregistrarea respectivă.

Prin urmare, în raport de rezultatul verificărilor efectuate, Plenul Consiliului
Superior al Magistraturii constată că:

- nu au existat situații de încălcare a independenței Inspecției Judiciare prin presiuni interne și externe;
- nu au existat situații de încălcare a independenței inspectorilor judiciari prin presiuni interne și externe;
- comunicarea inspectorului-șef al Inspecției Judiciare cu ceilalți inspectori, exclusiv prin prisma aspectelor care țin de independența inspectorului judiciar, s-a realizat în limitele dispozițiilor legale și regulamentare care reglementează atribuțiile inspectorului-șef și ale inspectorilor judiciari.
- există o înregistrare a unei discuții ce a avut loc, la data de 4 iulie 2017, în biroul inspectorului-șef adjunct al Inspecției Judiciare, între acesta și procurorul inspector Focică Mihaela, despre existența discuției inspectorul-șef fiind informat prin nota întocmită de inspectorul-șef adjunct la data de 25 august 2017, în Raportul [redacted] iar existența înregistrării discuției fiind adusă la cunoștința inspectorului-șef al Inspecției Judiciare la data de 19 septembrie 2017, dată la care suportul optic al înregistrării a fost transmis Consiliului Superior al Magistraturii cu

Referitor la concluziile anterioare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că au existat opinii minoritare, în sensul existenței unor presiuni interne sau externe asupra inspectorilor judiciari sau Inspecției Judiciare, însă, verificările efectuate nu au relevat indicii cu privire la săvârșirea unor abateri disciplinare sau ale unor încălcări ale normelor de deontologie profesională, care să impună sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare.

Luând în considerare motivele mai sus prezentate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii va lua act de concluziile Raportului [redacted] al Inspecției Judiciare privind rezultatul verificărilor dispuse prin Hotărârea [redacted] Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii.

Pentru aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 75 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE

Art.1 – Ia act de concluziile Raportului nr. 7064/IJ/3153/DIJ/2017 al Inspecției Judiciare privind rezultatul verificărilor dispuse prin Hotărârea nr. 971/21.09.2017 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Art.2 - Prezenta Hotărâre nr. 608 din 24 mai 2018 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii se comunică Inspecției Judiciare.

Dată în București, la data de 24 mai 2018

Președinte,
Judecător Simona-Camelia MARCU

